

[Jønson.]

ofret 4—5 Aar paa at lære et Fag, hvor der bogstavelig talt aldrig har været Brug for dem. Det er paa det Punkt, jeg synes, man skulde sætte ind. En Lærlingelov skal selvfølgelig være en Beskyttelseslov for de unge Mennesker, og derfor kan man ikke her staa op og sige, at man repræsenterer den ene i Sagen interesserede Part.

Det er et meget stort Fremskridt, der er sket ved det foreliggende Lovforslag, at man i alt Fald for de to sidste Læreaars Vedkommende taler om Lønningsforholdene for disse Mennesker. Netop paa Grund af den Udvikling, jeg har omtalt, er det saadan, at de unge Mennesker ved Pasing af Maskiner eller paa anden Maade er i Stand til at tjene meget mere end ved et Haandværk, saa det forekommer mig, at det er her, Tampen brænder.

Vi har efter min Mening en alt for daarlig Løn for disse unge Mennesker: 5—6—7 Kr. Nogle Fag begynder med 7 Kr., og den højeste Løn for Lærlinge det sidste Aar er 20 Kr. Man siger, at hvis man ikke kan faa Lov at betale Lærlingene en saa lav Løn, saa vil man ikke beskæftige Lærlinge. Maa jeg saa spørge: Hvorfor kan Arbejdsgiverne i andre Lande betale mere for denne Arbejdskraft, end vi kan?

Det ærede Medlem Hr. Pitzner kan bare henvende sig paa den anden Side Sundet og spørge sine Kolleger og andre Haandværksmestre, hvordan de maa lønne deres Lærlinge. Dér har man ikke en Lærlingelov som her, men Arbejdernes Organisationer fastsætter ved deres Forhandlinger Lønningerne for Lærlinge. Dér ligger det i alt Fald for de store Byers Vedkommende saaledes, at man godt kan begynde med en Løn paa 20 Kr., medens vi her begynder med en 6—7 Kr. Det er en Kendsgerning. Hvis de ærede Medlemmer tvivler derom, saa kan jeg med største Lethed skaffe trykte Regulativer, hvoraf det kan ses, at det kan lade sig gøre at betale en nogenlunde Løn for det Arbejde, de præsterer.

Nu siges det, at fattige Enker og fattige Arbejdere maa tigge om at faa deres Børn ind saadanne Steder. Ja, der er saamænd nogen af dem, der sulter sig selv for at bringe deres Sønner frem til en Eksamen. Og hvor mange af os har ikke været ude for det Tilfælde, at de, naar de har faaet deres Eksaminer og intet Arbejde har, løber omkring til os og beder os skaffe dem Arbejde? Og saadan gaar det ogsaa for dem, der har været i Lære. En ung Mand har, efter den Udvikling, der er foregaaet i den Tid, vi lever i, efter min Mening mere

Chance for at tjene noget fra sin unge Alder, hvis han ikke gaar i Lære, end han har, hvis han gaar i Lære. Hans Løn er som Arbejdsdreng betydeligt højere end den, han vilde faa som Lærling, og han kan i de fleste Tilfælde ogsaa udføre omtrent det samme Arbejde.

Men, som sagt, der er enkelte smaa Byer, og der er ogsaa nogle store Landsbyer, hvor man endnu har de saakaldte gammeldags Mestre, med 4—5 op til 10 Lærlinge i Haandværksfaget; at man griber ind paa de Omraader, synes jeg er ret naturligt, og jeg synes, at den høje Rigsdag absolut har Pligt til at gøre det.

At der ogsaa skal aflægges en Prøve, vil maaske være nødvendigt, for at den paagældende unge Mand ikke skal blive alt for meget misbrugt, men i alt Fald det sidste Aar af sin Læretid kan faa Lov til at udføre et selvstændigt Arbejde. Nu er det ogsaa saaledes — og saadan har det været i mange Aar —, at der er mange Mestre, der opfatter Læredrengen paa den Maade, at han det første Aar, som oftest ogsaa det andet, kan bruges til alt muligt andet end at lære Faget; han bruges som Bydreng, han bruges til at trække en Trækvogn og alt saadant, som ikke har noget som helst med Uddannelse i Faget at gøre.

Dette her med Medaillesystemet, som det ærede Medlem Hr. Pitzner omtalte, er det nogen Nytte til? Er der nogen Arbejdsgiver mere, der, naar man kommer og spørger om Arbejde, siger: Har du Sølvmedaille, har du Bronzemedaille? Nej, de spørger: Kan du bestille noget? Det er det vigtigste. Medaillerne spiller efter min Opfattelse i vore Tider ikke nogen som helst Rolle; de maa jo ikke en Gang bære dem, de maa putte dem ned i en Skuffe derhjemme.

Jeg vil ikke trække Forhandlingerne ud, men vil meget alvorligt henstille, baade til de Konservative og til Venstre, denne Gang ikke at se paa dette Lovforslag med de Øjne, de har set paa det med tidligere, men se paa det som en Beskyttelseslov for de unge Mennesker, og ikke som en Beskyttelseslov for Arbejdsgiverne; hvis det er af den Grund, de ikke kan klare det, vil jeg gerne være med til at tage den Grund væk, for den er uretfærdig i allerhøjeste Grad paa den Maade, som det nu foregaar.

S. Munk: Blandt samtlige Deltagere i Diskussionen angaaende det foreliggende Lovforslag har der været Enighed om, at danske Arbejdere, hvad den faglig Uddan-